

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/124/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123427485
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6123427485.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX, zastúpeného: CORVIN LEGAL s.r.o., so sídlom v Košiciach, Thurzova 1524/6, proti žalovanej E. F., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XXX, zastúpenej JUDr. Romanom Frnčom, advokátom, so sídlom Košice, Thurzova č. 5, o zaplatenie 3.956,41 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 52C/12/2024-227 zo dňa 26.5.2025, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zaväzujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie rozsudkom uvedeným v záhlaví zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi 3.709,66 € s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 4.6.2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88%.

2.Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal pôvodne od žalovanej zaplatenia 4.232,14 € s príslušenstvom, ktorú čiastku v upomínacom konaní žalobca redukoval o sumu 275,73 € s príslušenstvom a domáhal sa teda zaplatenia 3.956,41 € s príslušenstvom. Svoj nárok si uplatnil titulom toho, že spolu so žalovanou sú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parcela KNC č. 40/14 o výmere 129 m² – zastavaná plocha a nádvorie, všetky evidované na LV č. XXXX pre kat. úz. C., pričom veľkosť spoluvlastníckeho podielu je u každého 1/2 k celku. Poukázal na ust. § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že obaja spoluvlastníci majú vzhľadom na ich spoluvlastnícke podiely v rovnakom rozsahu užívať dom, ale súčasne aj povinnosť podieľať sa v rovnakom rozsahu na úhrade nákladov súvisiacich s jeho užívaním a prevádzkovaním. Predmetnú nehnuteľnosť obývali sporové strany spoločne a užívali dom do marca 2022, pričom všetky výdavky súvisiace s vlastníctvom domu platil výlučne žalobca a žalovaná sa odmietala podieľať na uvedených výdavkoch. Žalobca i žalovaná ako spoludlžníčka na základe zmluvy o poskytnutí úveru vo VÚB banke zo dňa 8.4.2021, pričom na základe tejto zmluvy došlo k refinancovaniu úveru, ktorý im bol pôvodne poskytnutý Československou obchodnou bankou na základe zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie z 15.8.2019. Jednotlivé splátky úveru od začiatku splácania až po splátku 15.2.2022 realizoval žalobca bez toho, aby na splácanie úveru prispievala aj žalovaná ako druhá spoludlžníčka. V období od 6.10.2020 do 14.2.2022 realizoval spolu 18 úhrad za elektrickú energiu spotrebovanú v dome, pričom táto suma predstavuje sumu 2.955,50 €. Voči žalovanej si uplatnil teda 1/2 uvedených platieb, a to 1.395,35 €. Ďalej 5.4.2022 uhradil sumu 108,40 € za poistenie rodinného domu, ďalej uhradil náklady za žumpu, ktorá je súčasťou rodinného domu, pričom spolu tak uhradil 348,40 €, a preto má voči nej

nárok v rozsahu 1/2 ním uhradených platieb, t.j. 174,20 €. Taktiež hradil splátky hypotekárneho úveru už vyššie uvedeného, pričom spolu tak uhradil 5.325,18 €, a preto má nárok na zaplatenie polovice, a to vo výške 2.662,59 €. V pôvodnej žalobe si teda uplatnil 4.232,14 €, avšak v upomínacom konaní, ako už bolo spomenuté zbral žalobu späť v časti o zaplatenie 275,73 € s príslušenstvom.

3. Žalovaná neuznala nárok žalobcu v plnom rozsahu a uviedla, že žalobca si uplatňuje nárok za obdobie, počas ktorého býval spoločne so žalovanou v rodinnom dome, žili spolu ako je druh a družka a vychovávali aj spoločnú dcéru G. C., nar. XX.X.XXXX. Hospodárili spoločne, to znamená, že niektoré platby vykonával žalobca a niektoré žalovaná a v súvislosti s domom napríklad platila náklady za žumpu, a pokiaľ ide o spoločné hospodárenia platila náklady na stravu, benzín do auta, ktoré využíval aj žalobca, kupovala oblečenie pre maloletú, hradila náklady na spoločné výlety, kupovala vybavenie do domácnosti a podobné. Pri tomto hradila nielen zo svojho príjmu, čo bol materský príspevok, resp. rodičovský príspevok, ale aj z peňazí, ktoré jej dával jej otec B. F., pričom niekedy to bolo aj 200 € v mesiaci. To všetko platilo, kým sa žalobca z domu neodšťahoval až následne začal od nej požadovať úhradu predmetných platieb. Pokiaľ ide o hypotéku, tak podľa jej vedomosti si žalobca časť týchto peňazí použil na kúpu motorového vozidla KIA Sorento, ktoré je v jeho výlučnom vlastníctve (4.000 €). S poukazom na ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/162/2024 uviedla, že strany sporu si ako spoluvlastníci dohodli v súvislosti s hospodárením so spoločnou vecou, rozdelenie spoločných nákladov a v prípade, že žalobca s takouto dohodou nesúhlasil, mal sa obrátiť na súd. Z dôvodu právnej istoty vzniesla aj námietku premlčania voči nároku žalobcu podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Následne tak žalobca i žalovaná reagovali vyjadreniami v písomnej forme, súd vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi, ako aj výsluchom žalovanej a zistil, že žalobca i žalovaná ako spoludlžníci uzavreli 8.4.2021 so Všeobecnou úverovou bankou, a.s., Bratislava zmluvu o poskytnutí úveru na bývanie VÚB Hypotéka refinančná, pričom im bol poskytnutý úver vo výške 130.000 €, ktorí sú povinní uhrádzať splátkami po 411,60 € mesačne. Touto zmluvou došlo k refinancovaniu úveru poskytnutého pôvodne Československou obchodnou bankou, a.s. Z rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 13.3.2023 sp.zn. 19P/167/2022 mal súd preukázané, že v období, za ktoré si žiada žalobca predmetný nárok, strany sporu žili spolu a vychovávali maloletú dcéru v rodinnom dome. Na zaplatenie svojich nárokov žalobca žalovanú vyzval listom zo dňa 29.9.2022. Zásielka doručená nebola, pretože bola uložená na pošte Kráľovce pri Košiciach s poznámkou adresát nezastihnutý.

5. Súd prvej inštancie mal z výpisu z účtu žalobcu za žalované obdobie preukázané platby, ktorými hradil na hypotekárny úver, ďalej zvoz splaškových vôd a podobne. Z prehľadu platieb, ktoré predložila žalovaná vyplynulo, že v októbri 2020 uhradila 240 € ako nájomné a od 15.3.2021 do 29.12.2021 uhradila žalobcovi sumy za nákup 5 €, 9,70 €, 5 €, 5 €, 100 € bez identifikácie platby, ďalej za nákupy 37,77 €, 41,83 €, 14,20 €, 45,52 €, 26,83 €, 27,69 €, 31,77 € a 64,18 €. Od marca 2022 uhrádzala žalobcovi splátky hypotéky po 205,50 € a platby za elektrinu 82,50 €, 27,15 € a 50 €. Počnúc marcom 2022 uhrádza platby za zvoz splaškových vôd. Z výpisu z účtu žalovanej od decembra 2020 do februára 2022 preukazovala žalovaná transakcie bez ozrejmenia vzťahu k nároku žalobcu. Súd vykonal aj výsluch žalovanej, z ktorého vyplýva, že sporové strany žili v spoločnej domácnosti, vychovávali spolu dieťa v predmetnom rodinnom dome, na ktorý si zobrali úver, pričom v roku 2020 sa odsťahovala pre nezhody, 3 mesiace spolu nežili a následne spolužitie obnovili. V súvislosti s platením hypotéky zo strany žalobcu poukázala na to, že ona sa starala o spoločnú domácnosť a fungovali normálne ako rodina.

6. Súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 137 ods. 1, § 139 ods. 1, 2, § 511 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 101, § 107 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 a § 3 vl. nar. SR č. 87/1995 Z.z. a vo veci rozhodol.

7. Žalobca sa od žalovanej domáhal finančného plnenia, ktoré spočíva v náhrade za plnené splátky úveru strán sporu v postavení dlžníkov vo vzťahu k H. I., pričom preukázal, že v rozhodnom období spolu platil v tejto súvislosti splátky 4.922,12 € a požaduje ich polovicu od žalovanej, t.j. 2.461,06 eur. Vzhľadom k tomu, že sporové strany sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, každý v 1/2, aj podiel dlhu na hypotéke je rovnaký, pretože splátky v rozhodnom období uhradil veriteľovi v celom rozsahu len žalobca sám, má právo od žalovanej požadovať úhradu 1/2. Ide o regresný nárok žalobcu voči žalovanej, ktorý sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej lehote a nie podľa ustanovení § 107 Občianskeho zákonníka, a preto je námietka premlčania žalovanej nedôvodná.

8.V súvislosti s tým, že žalovaná sa bránila, že hospodárili spoločne a ona sa podieľala na nákladoch vedenia spoločnej domácnosti, je to bez vplyvu na povinnosť ako spoludlžníčky splácať úver banke.

9.Pokiaľ sa žalobca domáha úhrady 1/2 nákladov spojených so spoločným užívaním v dome, ide o náklady za pripojenie a dodávku elektrickej energie a poplatky za zvoz splaškových vôd, ktoré v období od októbra 2020 do februára 2022 uhrádzal sám žaloba. Sama žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že žiadna dohoda ohľadne úhrad nákladov na dom medzi nimi nebola a že každý z nich platil to, čo prišlo.

10.Súd teda uzavrel, že strany sporu ako podieloví spoluvlastníci užívali súčasne spoločne celý dom, pričom náklady s jeho užívaním spočívajúce v nákladoch na elektrickú energiu a zvoz splaškových vôd sú nákladmi nevyhnutne pre riadne užívanie domu, a pokiaľ ich znášal sám žalobca bez toho, aby sa na ich úhrade podieľala i žalovaná, má právo na ich náhradu v 1/2. Je pritom potrebné rozlišovať, ktoré náklady sú spojené s užívaním nehnuteľnosti a ktoré len s jej vlastníctvom, pričom tie, ktoré sú spojené s vlastníctvom, napr. dane z nehnuteľností, hradia vlastníci v pomere na nich pripadajúcom bez ohľadu na to, či niektorý z nich nehnuteľnosť i užíva, na rozdiel od nákladov, ktoré sú späté s jej bezprostredným užívaním, kde sa na nákladoch podieľa len ten zo spoluvlastníkov, ktorému plynie z jej užívania a nákladov takto vynaložených prospech. Keďže na úhrade týchto nákladov sa podľa tvrdenia žalobcu a výpovede žalovanej na pojednávaní nedohodli, teda nedohodli sa na tom, že tieto náklady bude znášať sám žalobca, je oprávnený požadovať od žalovanej ich polovicu. Od novembra 2020 do marca 2022 2.297,20 €, 1/2 predstavuje 1.148,60 €, t.j. tá polovica, ktorá pripadá na žalovanú v súvislosti s platbou za elektrinu. Žalobca nepredložil výpisy z účtu za október 2020, apríl a máj 2021, a preto v prevyšujúcej časti 246,75 € žaloba nie je dôvodná. Žalobca predložil dôkaz, že uhradil aj poplatky za zvoz splaškových vôd v sume 200 €, z ktorej potom polovica predstavuje 100 €, ktoré má povinnosť platiť žalovaná. Táto suma teda, okrem splátok hypotéky predstavuje sumu 1.248,60 €. Pokiaľ sa žalovaná bránila, že sa podieľala na úhrade týchto nákladov i ona v rozhodnom období, to preukázané nebolo, pretože predložila dôkazy, ktoré sa týkali iného obdobia.

11.Ako už súd uviedol predtým, námietka premlčania vznesená žalovanou nie je dôvodná, pretože nárok žalobcu na plnenie od žalovanej súd posúdil podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nie ako bezdôvodné obohatenie, preto plynie 3-ročná premlčacia lehota, ktorá do podania žaloby ani neuplynula. Premlčaná úhrada by bola len zo 6.10.2020, avšak súd túto považoval za nepodstatnú pre jej nepreukázanie. Vo vzťahu k započítacej námietke žalovanej vznesenej v odpore proti platobnému rozkazu súd uviedol, že žalovaná na výzvu súdu na pojednávaní, aby tento započítací úkon konkrétne ozrejmla a vyčíslila, uviedla, že túto započítaciu námietku nevie špecifikovať, a preto na ňu neprihliadal. Súd nevidel dôvod ani na aplikáciu ust. § 3 Občianskeho zákonníka o dobrých mravoch, ktorej sa domáhala žalovaná titulom ich vtedajšieho existujúceho vzťahu. Súd pritom dospel k záveru, že výkon práva žalobcu nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože povinnosť podieľať sa na splátkach úveru a nákladoch vznikla žalovanej zo zmluvy a existencie spoluvlastníctva a spoločného užívania domu, t.j. zo zákona a nie titulom ich rodinného a partnerského života, vedenia spoločnej domácnosti, pričom na týchto povinnostiach by sa podieľala i bez existencie ich rodinných pomerov. Napokon žalovaná naďalej hradí pomernú časť splátok úveru aj elektrickú energiu, o čom svedčí, že rešpektuje svoje záväzky vyplývajúce zo spoločného dlhu voči banke a z podielového spoluvlastníctva k domu, ktorý teraz výlučne užíva spolu s dcérou strán sporu.

12.Vzhľadom k tomu, že žalovaná je v omeškaní s prisúdeným plnením, súd ju zaviazal aj na zákonný úrok z omeškania.

13.O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu žalobcu a neúspechu žalovanej, rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 88 %. Nevidel dôvod na aplikáciu § 257 CSP.

14.V zákonnej lehote podala proti zaväzujúcemu výroku a výroku o trovách konania odvolanie žalovaná, pričom uviedla všetky odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1, 2 CSP. Podľa nej súd vec právne nesprávne posúdil, keď mechanicky aplikoval pravidlá podielového spoluvlastníctva a regresného nároku spoludlžníka ignorujúc dlhodobé fakty spoločného hospodárenia, fungovania ako rodiny a spoločné investovanie do spoločného bývania. Nezohľadnil, že medzi účastníkmi existoval iný právny režim správy spoločného majetku, a to faktické spolužitie druhu a družky s dieťaťom, pričom náklady znášali spoločne a neformálne bez vyúčtovávania si polovic nákladov. Domáhať sa

spätne presného vyúčtovania po rokoch spoločného života, keď žalovaná zabezpečovala domácnosť a starostlivosť o dieťa je podľa názoru odvolateľky v rozpore s dobrými mravmi. Opätovne poukázala na to, čo všetko počas spolužitia hradila ona v súvislosti s vedením spoločnej domácnosti a spolužitím, teda hradila prirodzene aj veľa výdavkov hotovosťou, ktoré už preukázať nevie a tieto náklady si z dôvodu právnej istoty započítala voči nároku žalobcu. V ďalšom odôvodnení svojho odvolania vo všeobecnej a teoretickej rovine poukazovala na interpretáciu pojmu dobré mravy. Tvrdila, že súd prvej inštancie sa nezaoberal všetkými špecifickými námietkami strany sporu, tým pádom svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, a tým došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. V súčasnosti je bežnou spoločenskou realitou, že partneri žijú v dlhodobom vzťahu bez uzavretia manželstva ako druh a družka, a takýto vzťah sa v mnohom približuje manželstvu, keďže partneri spolu hospodária, zdieľajú domácnosť, vychovávajú deti a znášajú náklady bežného života bez formálneho delenia výdavkov. Za týchto okolností je teda účelové a absurdné, ak sa po ukončení vzťahu jeden z partnerov spätne domáha úhrady týchto nákladov, ktoré počas vzťahu sám dobrovoľne znášal, a ktoré predtým nikdy od partnera nevyžadoval. Tobôž v situácii, kedy druhou stranou je matka s jeho vlastným maloletým dieťaťom v domácnosti, a teda objektívne ani nemôže mať také možnosti, aby finančne sa rovnako podieľala na všetkých nákladoch spojených s domácnosťou. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanej prizná náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

15. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

16. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, rozsudok v odvolaní napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny. Zamietavý výrok rozsudku odvolaním napadnutý nebol a nebol ani predmetom prieskumu odvolacím súdom. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

17. Žalovaná podané odvolanie odôvodnila dôvodmi vymedzenými v § 365 ods. 1 CSP. Z obsahu odvolania vyplýva, že boli použité dôvody podľa písm. b/, d/, f/ a h/ uvedeného zákonného ustanovenia. Podľa názoru odvolacieho súdu ani jeden z týchto uplatnených dôvodov nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.).

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na

daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

18.Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky odvolateľky boli v prevažnej miere už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

19.Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovné:

20.V spore žalovaná nijakým spôsobom nepreukázala, že by medzi sporovými stranami ako spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti (každý v pomere 1 k celku) došlo k dohode o tom, že splátky úveru bude splácať výlučne žalobca v plnej výške a že v plnej výške bude hradíť aj ostatné (v tomto spore žalobcom žiadané) náklady na nehnuteľnosť. Rozhodnutie o tom, aký náklad a v akej výške má byť vynaložený do spoločnej veci, je rozhodnutím o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka (22Cdo 599/1999 NS ČR). Ak teda súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu podľa tohto ustanovenia, vec správne právne posúdil. Keďže každá zo sporových strán je spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1 k celku, takýmto podielom im prináleží hradíť náklady na túto nehnuteľnosť, čo v žalovanom období žalovaná nehradila.

21.Argumentácia žalovanej dobrými mravmi v tomto posudzovanom prípade nie je namieste, pretože ide o nehnuteľnosť v podielovom spoluvlastníctve sporových strán, nárok žalobcu sa týka len platieb úveru na túto nehnuteľnosť a prísne súvisiace náklady, preto bez preukázateľnej dohody o výlučnom platení týchto nákladov len žalobcom nemožno považovať za nárok, ktorého priznanie by sa priečilo dobrým mravom. Zvlášť vtedy, ak žalovaná v konaní nepreukázala ani dohodu a ani konkrétne náklady, ktoré hradila ona a ktoré by si mohla nárokovať ako započítateľné do nároku žalobcu.

22.Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolaním napadnutý vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil aj so súvisiacim výrokom o trovách konania.

23.O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaná nebola so svojím odvolaním úspešná, úspešnému žalobcovi preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24.Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).